

"GEEF DE STAD TERUG AAN DE INWONERS"

Jo Humblet

Inhoud

Voorwoord partijprogramma MAASTRICHT van NU	3
1. Wie hier opgroeit, moet hier kunnen wonen.....	4
2. Studenten zijn welkom – maar de balans is zoek.....	5
3. Toeristen betalen, inwoners profiteren	6
4. Wijken weer het hart van Maastricht – samen met onze partners.	7
5. Iedereen verdient een veilige buurt.....	8
6. Armoede aanpakken met lef en perspectief.....	9
7. Ondernemers maken de stad.....	10
8. Meer geld naar volkscultuur en sport.	11
9. Een afvalbeleid dat werkt – en niet frustreert.	12
10. Politiek moet ervaring en kennis van inwoners en ondernemers meer gebruiken	13
Slotwoord: Geef de stad terug aan de inwoner.....	14

Voorwoord partijprogramma MAASTRICHT van NU

Beste inwoner van Maastricht,

MAASTRICHT van NU is een nieuwe partij. Maar we zijn allesbehalve nieuw in de Maastrichtse politiek. Onze groep bestaat uit mensen met jarenlange ervaring in de raad, aangevuld met een frisse lichterij nieuwkomers – van jong tot oud, van praktisch tot theoretisch opgeleid. Van mensen die actief zijn in het sociaal domein tot lokale ondernemers, van wijkbewoners tot mensen met een netwerk tot in Den Haag. Wat ons bindt? Onze diepe verbinding met Maastricht. We zijn hier geboren, of voelen ons hier thuis met hart en ziel. Wij zijn een échte lokale partij, geworteld in de stad, met beide benen op de grond.

Dank dat u de moeite neemt om in ons partijprogramma te duiken. Geen dikdoenerij of wollige taal – gewoon helder en eerlijk, zoals u dat mag verwachten.

MAASTRICHT van NU doet politiek anders. We kiezen niet zomaar voor of tegen. We leggen uit wáárom. Want achter elk standpunt zit een verhaal. En dat verhaal verdient uw aandacht.

Onze stad is prachtig, maar ook kwetsbaar. Beleidskeuzes zijn ingewikkeld, en elke euro die we ergens insteken, kunnen we niet twee keer uitgeven. Daarom kijken wij verder dan de waan van de dag. Wat betekent dit beleid voor u, uw wijk, uw toekomst?

Wij willen geen luchtkastelen bouwen. We kiezen voor haalbare plannen, betaalbare oplossingen en begrijpelijke taal. Met oog voor kwetsbare groepen, goede zorg, veilige buurten, betaalbare woningen, ruimte voor ondernemers, en een stad waar sport en cultuur toegankelijk zijn voor iedereen – van amateurclub tot MVV.

Politiek gaat voor ons niet om gelijk halen, maar om doen wat nodig is. Wij kiezen voor een houding van **“ja, mits”** – we denken in mogelijkheden, niet in bezwaren. Geen standaard 'nee' uit gemak, maar wél slimme voorstellen, praktische oplossingen en écht luisteren naar wat er leeft.

Daarbij durven wij verantwoordelijkheid te nemen voor onze keuzes. We lopen er niet voor weg als het spannend wordt, maar blijven staan voor wat we beloven – ook als het lastig is. En als we een verkeerde keuze maken, dan zeggen we dat eerlijk. We zijn niet bang om daarvan te leren, en indien nodig bij te sturen. Want eerlijk bestuur begint met doen wat je zegt, en zeggen wat je doet.

In dit programma leest u waar we voor staan. Niet links, niet rechts, maar eerlijk en realistisch. MAASTRICHT van NU gelooft in vakmensen in het bestuur, die weten waar ze het over hebben. Zodat u kunt rekenen op een stad die werkt voor iedereen – ook voor u.

Lees gerust verder. En als u vragen heeft, neem contact met ons op. Onze stad maak je niet van bovenaf, maar samen – op straat, in de wijk en aan de keukentafel.

Met vriendelijke groet,

MAASTRICHT van NU

1. Wie hier opgroeit, moet hier kunnen wonen.

In Maastricht moet je niet alleen kunnen opgroeien, maar ook kunnen blijven wonen. Of je nu jong bent en je eerste woning zoekt, een gezin wilt stichten of juist wat kleiner wilt gaan wonen als je ouder wordt – de stad moet plek bieden voor haar eigen inwoners.

Daarom vinden wij dat de helft van de woningen die vrijkomen of worden gebouwd, bestemd moet zijn voor mensen uit Maastricht zelf. Dit houdt buurten levendig, verenigingen sterk en zorgt dat mensen voor elkaar kunnen blijven zorgen.

We willen betere afspraken met woningcorporaties en zorgorganisaties om dit mogelijk te maken. Door goede samenwerking kunnen we zorgen voor woningen die passen bij wat mensen echt nodig hebben. Ook willen we dat er meer wordt gedaan aan doorstroming, zodat woningen beschikbaar komen voor anderen die nu moeilijk aan een huis komen. Dit kan hand in hand gaan met verduurzaming van bestaande woningen.

Daarnaast willen we ruimte maken voor nieuwe woonvormen, zoals gemengde woonprojecten waarin jongeren en ouderen samenleven. Als het past bij de buurt en zorgt voor meer betaalbare woningen, sluiten we hoogbouw niet uit.

Het zogeheten Deltaplan Wonen moet geen papieren plan blijven, maar echt iets opleveren voor de mensen in de stad. Dat betekent: samenwerken met deskundige mensen die weten wat er speelt en wat nodig is. Geen vage beloftes, maar duidelijke keuzes.

Wonen is schaars in Maastricht. Daarom vinden wij dat iedereen die een woning zoekt, gelijk behandeld moet worden. Statushouders horen net als alle andere woningzoekenden gewoon op de wachtlijst te staan. Geen voorrang, geen uitzonderingen.

En we vinden ook dat wachtlijsten voor woonwagens niet langer mogen zijn dan voor andere woningzoekenden. Dat kan alleen als we extra woonwagenplaatsen maken: door uitbreiding op bestaande plekken en waar nodig ook door nieuwe woonwagenlocaties te realiseren.

Zo bouwen we aan een stad waar iedereen welkom is, maar wie hier opgroeit kan dan ook echt hier blijven wonen. Dat is wat Maastricht nodig heeft.

2. Studenten zijn welkom – maar de balans is zoek

We zeggen het duidelijk: studenten zijn van harte welkom in Maastricht. Ze brengen kennis, reuring en toekomst naar onze stad. Zonder hen géén universiteit, géén volle cafés op woensdag, en een stuk minder bruis op straat. Maastricht is een studentenstad – en dat mag zo blijven.

Maar laten we ook eerlijk zijn: de balans is weg. In steeds meer wijken worden gewone woonstraten studentencampussen. De overlast groeit, huizen worden opgekocht voor kamerverhuur, gezinnen trekken weg, en bewoners die hier al tientallen jaren wonen voelen zich vreemden in hun eigen buurt.

De rode lijn is bereikt.

Maastricht van NU zegt: het kan zo niet langer. Niet omdat we tegen studenten zijn, maar juist omdat we de stad willen beschermen. Want een stad die uit balans raakt, is straks níet meer aantrekkelijk – voor niemand.

Daarom pleiten wij voor een krachtig en eerlijk studentenbeleid:

- Studentenhuisvesting hoort op een echte campus, niet in elke rijtjeswoning of boven elke winkel.
- We zetten in op regionale spreiding – denk aan Sittard-Geleen, Parkstad of het Heuvelland. Daar is ruimte, daar is behoefte aan jonge mensen, en met goede OV-verbindingen blijft de UM voor iedereen bereikbaar.
- Groei van de universiteit is prima, maar alleen als die in balans is met de stad. Dat vraagt om helder beleid voor studentenhuisvesting, met harde afspraken tussen gemeente, universiteit en woningcorporaties. Geen ad hoc-beslissingen meer, maar visie, regie en langetermijnplanning.

Maastricht kan niet zonder studenten. Maar studenten kunnen ook niet zonder een leefbare stad. Het is tijd dat we dat evenwicht herstellen – met beleid dat werkt voor iedereen. Voor de student, voor de buurtbewoner, voor Maastricht.

3. Toeristen betalen, inwoners profiteren.

Maastricht profileert zich als toeristen (hoofd)stad, met een rijk aanbod aan erfgoed, evenementen en cultuur. Jaarlijks trekken we miljoenen bezoekers, maar hun bijdrage aan de stad blijft beperkt. Terwijl toeristen genieten, draaien de inwoners op voor de kosten van drukte, onderhoud en leefbaarheidsproblemen. Dat is uit balans. Wie hier komt genieten, moet ook meebetalen. Onze inwoners moeten er beter van worden.

Daarom verhogen we de toeristenbelasting. Niet langer een vast bedrag per nacht, maar een eerlijk percentage, zodat wie meer besteedt ook meer bijdraagt. Zo sluiten we aan bij het niveau van andere Europese steden en laten we toerisme meebetalen aan de stad waarvan het profiteert.

Ook het parkeerbeleid moet op de schop. Toeristen parkeren nu vaak goedkoop/gratis in woonwijken, met alle gevolgen van dien voor bereikbaarheid en leefbaarheid. Wij pleiten voor hogere parkeertarieven in wijken om dit gedrag te ontmoedigen, en stimuleren het gebruik van Park+Ride. Uiteraard met oog voor de specifieke situatie per wijk en de leefbaarheid van de omgeving.

Inwoners verdienen juist meer ruimte en ondersteuning. Daarom krijgt elk huishouden in Maastricht 500 uur gratis parkeertijd per jaar voor bezoek, familie of mantelzorgers. Parkeervergunningen voor bewoners blijven beschikbaar, maar worden kostendekkend, zonder winstoogmerk voor de gemeente. Om sociaal isolement te voorkomen vindt MAASTRICHT van NU dat deze 500 uur voor elk huishouden van toepassing is en ook expliciet ingezet moet kunnen worden voor bezoek. Zo wordt de drempel om bij elkaar op bezoek te gaan verlaagd en blijft sociaal contact voor iedereen toegankelijk.

Toerisme moet geen last zijn, maar een kans voor de stad. Door de opbrengsten eerlijker te verdelen, maken we van toerisme een versterking van onze stad. De extra inkomsten zetten we gericht in voor andere speerpunten uit ons programma: betere zorg, leefbare buurten, ondersteuning van verenigingen en armoedebestrijding. Maastricht is er in de eerste plaats voor haar inwoners.

4. Wijken weer het hart van Maastricht – samen met onze partners.

De kracht van Maastricht zit in de buurten. Niet op de Markt of in het MECC, maar in de straat, het buurthuis en de wijkkamer. Dat is waar mensen elkaar écht ontmoeten, waar hulp zichtbaar moet zijn, en waar betrokkenheid groeit. Maar steeds vaker verdwijnen die plekken, of staan ze onder druk door regels, versnippering en onzichtbaar beleid. Dat moeten we keren.

MAASTRICHT van NU vindt dat buurthuizen, buurtkamers en ontmoetingsplekken volop de ruimte moeten krijgen. Ze moeten niet alleen behouden blijven, maar juist versterkt en uitgebreid worden. Niet als hobbyproject, maar als fundament van sociaal beleid. De gemeente en haar partners – van woningcorporaties tot wijkagenten, van Wmo-consulenten tot jongerenwerk – moeten wekelijks aanwezig en herkenbaar zijn in de wijken. Niet achter een bureau, maar midden in de buurt.

Kijk bijvoorbeeld naar wijken zoals Malberg en Daalhof. Daar loopt een aanpak die werkt. Een wijkgerichte benadering waarin zorg, veiligheid en ontmoeting samenkomen. Wij zeggen: breid dit uit naar álle wijken. Wat goed werkt, moet niet in een pilot blijven hangen. Wat goed is, is goed.

Daarnaast willen we meer ruimte voor buurtinitiatieven. Mensen die zich inzetten voor hun wijk verdienen steun, geen bureaucratie. Te vaak verzanden goede ideeën in formulieren, regels en gemeentelijk getwijfel. Dat moet om. De gemeente moet verbinden, niet belemmeren. Besturen van buurtorganisaties moeten ontlast worden, en praktische ondersteuning moet voorop staan.

Onze inzet: meer vertrouwen, minder regels, meer samenwerking en minder loketten.

We willen werk maken van community care: zorg en ondersteuning georganiseerd rondom de gemeenschap, dichtbij mensen en op maat. En dat vraagt om een Deltaplan voor de Wijk. Geen dik rapport, maar duidelijke keuzes: vaste mensen in de buurt, een aanspreekpunt per wijk, en terug naar de menselijke maat.

Want een wijk is geen systeem. Het is een gemeenschap. En wie daar niet begint, bouwt op drijfzand.

5. Iedereen verdient een veilige buurt.

Veiligheid is geen luxe. Het is iets waar iedereen recht op heeft. Of je nu jong bent of oud, wat je achtergrond ook is of je geaardheid – iedereen moet zich veilig kunnen voelen in zijn eigen buurt.

Toch is dat in Maastricht niet altijd het geval. Donkere straten, online oplichters, te weinig handhaving en bewoners die zich alleen gelaten voelen. Veel regels worden landelijk bepaald, maar ook lokaal kan er véél meer. Daar moet de gemeente zich niet achter verschuilen.

MAASTRICHT van NU wil dat de stad haar verantwoordelijkheid neemt. Begin bij de basis.

Straatverlichting moet gewoon op orde zijn. Geen donkere steegjes meer, geen kapotte lantaarns die weken blijven hangen. De gemeente moet sneller reageren en beter luisteren naar signalen uit de wijk.

We willen meer en vaker Boa's zichtbaar in de buurten. Bekende gezichten, geen passanten. Mensen die aanspreekbaar zijn, weten wat er speelt en echt deel uitmaken van de wijk.

Cybercriminaliteit verdient ook aandacht. Vooral ouderen worden vaak slachtoffer van digitale oplichting. Daarom willen we voorlichtingscampagnes, georganiseerd in buurtcentra en bibliotheken. Dichtbij, begrijpelijk en zonder drempels.

Wonen en ondernemen kunnen ook veiliger. De gemeente moet bewoners en ondernemers helpen om hun pand veiliger te maken. Keurmerken zoals Veilig Wonen en Veilig Ondernemen verdienen actief steun en promotie.

Tot slot: bewoners zelf maken de wijk veiliger. Daarom willen we dat buurtpreventieteams, WhatsApp-groepen en andere buurtinitiatieven ondersteuning krijgen van de gemeente. Niet alleen als het project 'in de mode' is, maar structureel.

Veiligheid is meer dan een woord op papier. Het is iets dat je voelt. In je straat, in je huis, op je scherm. En daar hoort de gemeente voor te staan.

6. Armoede aanpakken met lef en perspectief.

In Maastricht leven te veel mensen in armoede. Soms zichtbaar, vaak niet. Mensen die net hun boodschappen kunnen betalen, kinderen die niet mee kunnen op schoolreis, ouderen die hun verwarming niet durven aanzetten. Het is de stille armoede waar niemand over praat, maar die elke dag voelbaar is in onze stad. Dat accepteren we niet. Dat kan beter. Sterker nog: dat móét beter.

MAASTRICHT van NU wil dat de gemeente veel meer lef toont. We stellen voor om een deel van de extra inkomsten uit de toeristenbelasting (zie punt 3) structureel in te zetten voor de aanpak van armoede. Geen lapmiddelen of tijdelijke potjes, maar echte keuzes.

We willen beginnen bij de gezinnen. Eén gezin, één aanpak. Geen vijf hulpverleners die langs elkaar heen werken, maar één aanspreekpunt, één plan, één duidelijke lijn. En dat vooral voor gezinnen met kinderen. Want wie als kind op achterstand begint, loopt die zijn hele leven achterna.

We willen een campagne voor kinderen in armoede. Zorg dat elk kind kan meedoen op school, aan sport, cultuur en gezondheidsactiviteiten. Geen onderscheid, geen schaamte.

Voor volwassenen die kampen met problematische schulden, willen we meer doen dan praten. Geef ze de kans op een schone lei. Bied kwijtschelding aan, maar wel met duidelijke afspraken: een individueel plan, met wederzijds commitment. Wie zich eraan houdt, wordt schuldenvrij. Wie afspraken niet nakomt, moet (een deel van) de schuld terugbetalen. Eerlijk is eerlijk. Gemeente en inwoner moeten daarin duidelijk zijn over wat ze van elkaar verwachten. Zeg waar je op rekent. Zeg wat je nodig hebt.

We zien in Maastricht veel goedbedoelde organisaties en initiatieven die iets doen op het gebied van armoede. Maar het is versnipperd. Mensen raken het overzicht kwijt, hulp komt te laat of helemaal niet. Dat moet anders. Wij willen dat de gemeente actief kijkt naar samenwerking of zelfs samenvoeging van deze initiatieven. Minder loketten, meer overzicht. Minder versnippering, meer directe hulp. Zodat ook financiële middelen beter terechtkomen.

En wie beter dan ervaringsdeskundigen om mee te denken over het beleid? Betrek mensen die het zelf hebben meegemaakt bij het maken van plannen. Niet voor de vorm, maar echt. Dan krijg je beleid dat mensen snappen – en dat werkt.

Armoede in Maastricht vraagt om politieke moed. Geen mooie woorden, maar harde keuzes. *Iedere inwoner verdient een perspectief. Niet later. Nu.*

7. Ondernemers maken de stad.

Wie zorgt ervoor dat de stad leeft? Dat er banen zijn, etalages gevuld blijven en de buurtvereniging elk jaar toch weer die barbecue of dat straatfeest kan organiseren? Niet de gemeente. Het zijn onze ondernemers. Van de bakker op de hoek tot de zelfstandig installateur, van de winkelier tot de horecaondernemer. Zij zorgen voor werk, levendigheid én vaak ook voor sponsoring van sportclubs en evenementen.

Daar mogen we als stad wel wat trotser op zijn. En we mogen ondernemers best wat meer vertrouwen en ruimte geven. Want nog te vaak is het antwoord vanuit het stadhuis: “nee, tenzij”. Wat ons betreft draaien we dat om: “ja, mits”. Niet alles hoeft meteen, niet alles kan altijd – maar we moeten wél kijken hoe iets wél kan. En niet alles van tafel vegen omdat het ingewikkeld is.

MAASTRICHT van NU wil dat ondernemers een vast aanspreekpunt krijgen bij de gemeente. Iemand die hun situatie kent, meedenkt, vragen snel oppakt en ze niet van kastje naar muur stuurt. Ambtenaren mogen daar wat ons betreft ook best vaker de stad in. Ga langs. Kijk mee. Praat aan de keukentafel of in de zaak. Dan weet je wat er speelt – en wat er nodig is.

Daarnaast willen we slimmer omgaan met regels. Wat in het centrum werkt, hoeft in Randwyck of Malberg niet te passen. Dus niet alles standaard dichttimmeren. Geef ruimte voor maatwerk. En durf als gemeente ook de grenzen van wat wettelijk mag een keer op te zoeken, zolang dat eerlijk en transparant gebeurt.

Als het gaat om opdrachten van de gemeente zelf, dan vinden wij: gun zoveel mogelijk aan eigen ondernemers. Binnen de regels, maar met de juiste instelling. Laat geld in de stad circuleren en geef onze ondernemers een eerlijke kans.

Daarbij hoort ook luisteren. Niet één keer per vier jaar, maar geregeld. Wij stellen voor om een vaste adviesgroep van ondernemers in te stellen, die een paar keer per jaar meepraat over beleid, vergunningen, kansen en knelpunten. Praktisch, nuttig en rechtstreeks vanuit de werkvloer.

En als het betekent dat er extra tijd, inzet of budget nodig is om dit goed te doen, dan staan wij daarachter. Ondernemers horen niet klem te lopen in stroperigheid en onduidelijkheid. Ze verdienen ruimte, vertrouwen en steun. Niet uit luxe, maar omdat zij de motor zijn van de stad.

Want ondernemers maken de stad. En een stad die dat niet snapt, verliest haar eigen kracht.

8. Meer geld naar volkscultuur en sport.

Wat maakt Maastricht tot Maastricht? Niet alleen de grote festivals of bekende instellingen, maar juist ook de fanfare, het lokale voetbalteam, het koor, de toneelgroep, de buurtvereniging en de carnavalsclub. Dát is waar mensen samenkomen. Dát is waar de stad leeft.

MAASTRICHT van NU vindt dat deze verenigingen en vrijwilligersorganisaties structureel meer waardering én middelen verdienen. Zij zorgen voor ontmoeting, binding en betrokkenheid. Ze houden jongeren van de straat, brengen ouderen in beweging en zorgen voor sfeer in de stad. Maar ondertussen gaat het grootste deel van de subsidie nog steeds naar een handvol grote instellingen. Die doen ook belangrijk werk, zeker. Maar de balans is weg.

Waarom geven we zonder problemen tienduizenden euro's uit aan dansdagen, maar moeten vrijwilligers met de pet rondgaan om Sinterklaas naar de stad te halen? Waarom wél geld voor grote podia, maar nauwelijks iets voor de voetbalclub om de hoek die draait op ouders en buurtbewoners?

We willen dat de subsidieverdeling eerlijker wordt. Minder vanzelfsprekend naar de grote spelers en meer ruimte voor het kleinschalige, het lokale, het verbindende. Want dat is waar gemeenschapsgeld voor bedoeld is: de gemeenschap.

En als we dan investeren, moet dat ook op een manier gebeuren die werkt. Vrijwilligers moeten ontlast worden van papierwerk en bureaucratie. Nu gaat er te veel tijd verloren aan formulieren en regels. Dat demotiveert en remt af. De gemeente moet hierin actief helpen, met ondersteuning waar nodig en duidelijke aanspreekpunten op bestuurlijk niveau. Laat mensen die zich inzetten voor de stad zich vooral bezig kunnen houden met hun vereniging – niet met administratie.

De Maastrichter taal hoort daar ook bij. Geen folkloristisch detail, maar een belangrijk onderdeel van wie we zijn. Het dialect moet meer ruimte krijgen, ook in cultuur en onderwijs. Jongeren mogen best leren waar ze vandaan komen.

Maastricht heeft musea over historie en kunst, maar we missen een plek voor het Maastricht van alledag: oude beelden, straten, taal en volkscultuur. Daarom willen wij een werkgroep die onderzoekt of er echt behoefte is aan een Mestreechs museum en of het haalbaar en betaalbaar is. Kort gezegd: wij gaan hier serieus naar op zoek. Als stad moet je niet alleen bouwen aan stenen, maar ook aan trots, herkenning en samenhang. Een Mestreechs museum kan daarbij passen, maar dan wel op z'n Maastrichts: toegankelijk en van de mensen zelf.

En natuurlijk hoort bij sport ook onze trots: MVV'ke. Een club die leeft in de stad. Wij willen als gemeente meedenken, meewerken en meedoen. Investeren? Nee. Dat willen en kunnen ze zelf. Wat ze vooral nodig hebben is een gemeente die meewerkt in plaats van tegenwerkt.

Gemeenschapsgeld hoort bij de gemeenschap. Zo simpel is het.

9. Een afvalbeleid dat werkt – en niet frustreert.

Zakken op het balkon die stinken. In de tuin of berging kapot gevreten door ongedierte. En dan dagen wachten tot het opgehaald wordt. Wie in hoogbouw woont, weet precies hoe onhandig het huidige afvalbeleid is. Het systeem sluit simpelweg niet aan op hoe mensen daadwerkelijk wonen. MAASTRICHT van NU vindt: afvalbeleid moet de straat schoner maken, niet de bewoner bozer.

Laten we ook eerlijk zijn: sommige zaken zijn vooruitgegaan. De milieuparken zijn nagenoeg gratis – met uitzondering van restafval. Dat houden we zo. En ja, de uitrol van ondergrondse containers is een verbetering – en de start hiervan volgt snel. Maar tot die containers er ook écht zijn, geldt wat ons betreft: restafval moet gewoon weer wekelijks opgehaald worden. Geen schimmige tussenoplossingen – gewoon doen wat werkt.

Daarnaast willen we dat er één keer per jaar grofvuil wordt opgehaald, gratis, op een centraal punt in de wijk. En is dat in een buurt niet werkbaar? Dan moet ophalen aan huis op afroepbasis de norm zijn. Zonder kosten. Punt. (Behalve voor restafval, daar blijven we helder in.)

Afvaldumpingen horen hard aangepakt te worden. Wie de straat volstort met troep, tast het woongenot van iedereen aan. Camera's bij milieuperrons en gerichte handhaving moeten zorgen dat het niet bij woorden blijft. Ook wie structureel te vroeg of verkeerd aanbiedt, moet daarop aangesproken en aangepakt worden.

Tenslotte: blijf kritisch kijken naar de toekomst. Zijn er slimme oplossingen? Werkt nascheiding in onze stad beter dan hoe we het nu doen? Welke technologie kan afvalinzameling verbeteren? Afvalbeleid mag geen vastgeroest systeem zijn – het moet meebewegen met de praktijk.

Wij kiezen voor een helder en eerlijk afvalbeleid. Eén dat uitgaat van vertrouwen, realisme en samenwerking.

Want een schone stad krijg je niet zomaar, met goede afspraken, duidelijke regels en fatsoenlijke service.

10. Politiek moet ervaring en kennis van inwoners en ondernemers meer gebruiken

In Maastricht wonen en werken veel mensen die precies weten wat er speelt. Zij zien wat goed gaat, maar ook wat beter kan. Dat zie je vaak pas echt als je midden in de praktijk staat. Niet vanachter een bureau, maar in je straat, je winkel, je wijk.

Toch doet de gemeente nog te weinig met die kennis. Vaak mogen mensen meedenken, maar ligt het plan eigenlijk al vast. Dat zorgt voor teleurstelling en frustratie. Wij vinden dat dit anders moet.

Participatie – meedenken en meepraten – moet duidelijker en eerlijker. Daarom willen we dat de gemeente voortaan vooraf laat zien hoeveel invloed inwoners kunnen hebben. We stellen een ‘participatiemeter’ voor. Die geeft per onderwerp aan hoe ver je mee kunt beslissen:

1. Informeren – De gemeente vertelt alleen wat er gaat gebeuren.
2. Raadplegen – Inwoners mogen hun mening geven, de gemeente beslist.
3. Adviseren – De mening van inwoners telt mee in het besluit.
4. Meebeslissen – Inwoners en gemeente kiezen samen.
5. Zelf aan zet – Inwoners nemen het besluit, binnen afspraken.

Zo weet iedereen waar die aan toe is – eerlijk en duidelijk.

Daarnaast willen we dat mensen met ervaring – bijvoorbeeld als ondernemer, vrijwilliger of lid van een bewonersgroep – vaker worden betrokken bij het maken van beleid. Niet achteraf, maar vanaf het begin. We willen dit als proef starten op één of twee belangrijke onderwerpen, zoals zorg of veiligheid. Zo kunnen we zien hoe deze manier van werken echt verschil maakt.

Deze groepen moeten ook een vaste adviesrol krijgen bij de gemeente. Zij kunnen ambtenaren helpen om plannen beter te maken. Niet op papier, maar in de praktijk.

Daarom zeggen wij: betrek mensen in kleine werkgroepen, geef ze een duidelijke rol als adviseur, wees eerlijk over hun invloed en leer van wat zij vertellen over wat werkt en wat niet.

Niet bedenken voor de mensen, maar beslissen mét de mensen.

Slotwoord: Geef de stad terug aan de inwoner

In Maastricht gaat veel goed. Daar mogen we best trots op zijn. Er zijn sterke buurten, mensen die elkaar helpen en verenigingen die de stad levend houden. Wat goed werkt, moeten we vasthouden en waar nodig uitbreiden. Tegelijk zien we ook dat er dingen beter moeten. De afstand tussen de gemeente en de mensen (ondernemers en investeerders) is te groot geworden. Dat willen wij herstellen.

Te vaak worden besluiten genomen zonder dat bewoners op tijd worden meegenomen. Plannen worden pas uitgelegd als ze eigenlijk al klaar zijn. Dan voelen mensen zich niet gehoord. En dat gevoel herkennen we ook bij ondernemers: regels veranderen, procedures duren te lang en het is niet altijd duidelijk waar je aan toe bent. Dat kan en moet anders.

MAASTRICHT van NU vindt dat goed beleid niet alleen in vergaderzalen ontstaat, maar vooral in de stad zelf. Op straat, in de wijk, bij de mensen thuis, in het buurthuis en ook bij de ondernemers die elke dag hun best doen. Daarom zeggen wij: **geef de stad terug aan de mensen die er wonen.**

We willen ook dat de gemeenteraad weer echt zijn werk kan doen. De raad moet het college scherp houden, vragen stellen en durven bijsturen. Dat is geen gedoe, dat is gewoon nodig. Het dualisme moet terug: een raad die controleert en opkomt voor inwoners en een college dat uitvoert.

En als we het over bestuur hebben, dan zijn we daar duidelijk in: bestuurders moeten weten waar ze over praten. Wethouders moeten vakmensen zijn op hun portefeuille. Hetzelfde geldt voor de top van de ambtenaren. Geen mooie verhalen, maar kennis, ervaring en verantwoordelijkheid. Alleen dan krijg je beleid dat werkt in de praktijk.

Ons programma is bewust kort en duidelijk gehouden. Niet omdat andere onderwerpen niet belangrijk zijn, maar juist omdat we geen dik boek vol algemene teksten willen maken. We willen helder zijn en begrijpelijk voor iedereen. Wat we niet opschrijven, is niet “minder waard”. Het betekent vooral dat we liever met mensen in gesprek gaan dan alles dicht te timmeren op papier.

Mist u een onderwerp? Of heeft u vragen? Laat het ons weten. Spreek ons aan, stuur een bericht, nodig ons uit. Wij staan open voor elk gesprek, in elke buurt.

Daarnaast vinden wij openheid heel belangrijk. Informatie van de gemeente hoort niet verstopt te zitten. Wij willen een openbaar register waarin WOO-verzoeken (Wet Open Overheid) zo snel mogelijk online komen en makkelijk te vinden zijn. Besloten vergaderingen moeten echt zo weinig mogelijk. Alleen als het niet anders kan, bijvoorbeeld bij bedrijfsgevoelige informatie of privacy van personen.

MAASTRICHT van NU kiest voor vertrouwen en samenwerking. Geen “voor” of “tegen”, maar oplossingen: wat heeft deze stad nú nodig? Maatwerk waar dat kan.

Wij zijn niet van het mooie praten. **Wij willen aanpakken. Luisteren. En steeds weer terug naar de kern: de inwoner centraal.**

Geef de stad terug aan de inwoner. Daar begint het. Dat is waar wij voor gaan.

Een stem op 18 maart op MAASTRICHT van NU is een stem op u als inwoner.

Met vriendelijke groet,

Jo Smeets

Lijsttrekker MAASTRICHT van NU

Wij danken iedereen die input heeft gegeven bij het schrijven van ons programma.

Mochten er vragen zijn, weet ons te vinden:

 jo.smeets@maastrichtvannu.nl

 06 30 59 30 72

